

Sbírka poezie

Martin Chovanec

Svatební šaty

*Dívěnka spala,
ve spánku svatební šaty prala.
Mydlinky vzlétaly k nebi,
ženicha čekají.*

*Čekají ženicha
krušné chvílky a časy.
Co přijde po svatbě,
trápení nebo radost.
Nebo jen uteče
společným soužitím
ta věčná mladost.*

Křídloňešec

*Sleť dolů anděle,
vezmi s sebou své přátele.
Křídly třískni.
Ať lidé poznají, jak voní,
jak voní nebesa,
od lidí tak prokletá.
Třískni ještě jednou
a staň se lidskou vědmou.
Která možná ocení
naše lidské pachtění.*

Přišla a zanechala stopu

*Myšlenka přišla,
vzala mi svobodu.
Nepřišla náhodou,
přišla jen se svou
otrockou noblesou.*

*Myšlenky svazují,
bourou i bouří,
někdy také osvobozují.
A bijí na poplach,
to když se svět
vzpouzí a uniká
smrti s příchodem
nereálného vysvobození.
Ach ta myšlenka*

Mrtvá růže

*Našel jsem schránku,
prý byla z ledu.*

*Našel jsem růži,
Prý byla z mědi.*

*Já hledal však růži,
co barvu má krve.*

*Všichni mi říkali:
„zasad' ten záhon“.*

*Těžko však říci jen,
má on být z mědi,
ne on z krve je.*

*Životem pulzuje,
však málo voní jen.*

Báseň o mé ženě

*Má žena Rebeka
je samý šprým.
Dneska prý utekla
pomlouvám zlým.
Má ženo Rebeko,
poklade můj,
když půjdeš do nebe,
tak při mně stůj.
Když půjdeš do nebe,
vezmi mě s sebou,
ať nejsem samoten
s tou dnešní vírou.*

Rozum v klobouku aneb prázdná hlava

*Dostal jsem klobouk,
prý není kradený.
Nosím ho na hlavě
jak smyslu zbavený.
Klobouk mi udrží
mé myšlenky v prázdné hlavě,
můžu si vzpomenout
na všechno hravě.
Sundám-li klobouček,
jak smyslů zbavený
sednu si na palouček.
Nikdy svůj širák už proto
nesundám z hlavy,
ať nejsem hlupák a na nic.*